

Nieuwsbrief – Winter 2019

DIERLIJKE PRODUCTIE

Meldingsplicht en besmettelijke aangifteplichtige ziekten: enkele herinneringen

Wat is de meldingsplicht?

Elke producent moet het FAVV onmiddellijk in kennis stellen als hij redenen heeft om aan te nemen dat een door hem ingevoerd, geproduceerd, gekweekt, geteeld, bewerkt, vervaardigd of verhandeld product schadelijk kan zijn voor de gezondheid van mens, dier of plant.

Wanneer vereist moet de melding onmiddellijk gebeuren (binnen 48 uur na de eerste bevinding).

Indien een gevaar wordt vastgesteld, is de melding uitzonderlijk niet vereist wanneer in het kader van het autocontrolesysteem correctiemaatregelen toegepast worden, die dit gevaar tot een aanvaardbaar niveau herleiden, en op voorwaarde dat de traceerbaarheid van deze corrigerende maatregelen kan worden gegarandeerd. De meldingsplicht heeft tot doel sneller te kunnen ingrijpen en de verspreiding van verontreiniging in de voedselketen te beperken.

Voorbeeld:

Als de melktank per ongeluk verontreinigd is met melk die antibioticaresiduen bevat, waarschuwt de melkveehouder de zuivelfabriek onmiddellijk zodat deze de melk niet ophaalt. In dit geval is er geen gevaar meer voor de voedselketen en moet de veehouder het FAVV niet op de hoogte brengen.

Als de melk daarentegen al werd opgehaald, informeert de verantwoordelijke onmiddellijk zijn afnemer en het FAVV om de melk te kunnen detecteren en vernietigen.

Indien u twijfelt over de gevallen die moeten worden gemeld, kunt u de FAVV-website raadplegen via de volgende link: <http://www.afsca.be/professionelen/meldingsplicht/>

Concreet moet de veehouder, in het kader van de meldingsplicht, de LCE (lokale controle eenheid) van het FAVV (per fax of per email) een meldingsformulier bezorgen; daarnaast is het aanbevolen om de LCE ook telefonisch te contacteren.

In dit verband is een nauwe samenwerking tussen de betrokken exploitant en het FAVV belangrijk teneinde het probleem zo snel mogelijk in kaart te kunnen brengen.

De aangifteplichtige ziekten

Een aangifteplichtige ziekte is, zoals gedefinieerd door de Wereldorganisatie voor diergezondheid (OIE), een dierziekte die wordt vermeld door de officiële veterinaire administratie van elke lidstaat, waarvan de

Nieuwsbrief – Winter 2019

detectie of vermoedens onmiddellijk moeten gemeld worden aan de Veterinaire autoriteit, in overeenstemming met de nationale voorschriften.

Het doel van die door de OIE bijgehouden lijst¹ is de inspanningen van de leden te steunen om grensoverschrijdende ziekten, met inbegrip van zoönoses te voorkomen, dankzij een transparant en coherent **meldingssysteem**.

Deze lijst is opgemaakt op basis van de socio-economische schade die deze ziekten veroorzaken, de gevolgen voor de volksgezondheid, de impact op dierenwelzijn of het belang voor de internationale handel in dieren en dierlijke producten.

Onder aangifteplicht van de ziekten van deze Belgische lijst wordt verstaan dat ingeval van een verdenking van besmetting, de veehouder of de dierenarts onmiddellijk de lokale controle-eenheid van het FAVV op de hoogte moet brengen.

Als de besmetting door laboratoriumonderzoeken wordt bevestigd, kan de overheid maatregelen treffen om de ziekte te bestrijden en de verspreiding ervan tegen te gaan. De overheid is eveneens gehouden de uitbraak binnen de 24 uur aan de OIE en aan de Europese Unie te melden. De OIE en de EU verspreiden de informatie naar andere landen.

De veehouder die vermoedt dat een besmettelijke ziekte aanwezig is bij zijn dieren, dient onmiddellijk een dierenarts te ontbieden. Bij rundvee, varkens en pluimvee is dit steeds de bedrijfsdierenarts. Er moet geen risicobeoordeling of actie worden ondernomen om het gevaar uit te sluiten, maar er moet onmiddellijk worden gemeld, ongeacht welke aangifteplichtige ziekte het betreft.

Het risico van de invoering van een dergelijke ziekte, waarvan sommige in de omliggende landen van Europa voorkomen, is echter zeer reëel. De recente introducties in de lidstaten van Afrikaanse varkenspest, en minder recente van mond- en klauwzeer, blauwtong, hoog pathogene aviaire influenza, enz. zijn hier het bewijs van.

De globalisering van transport, handel en toerisme, of klimaatverandering, verhoogt het risico van introductie. Voortdurende verbetering van bioveiligheid is de eerste manier om de introductie van deze ziekten in onze veestapel te voorkomen.

Het is van essentieel belang dat in geval van twijfel contact wordt opgenomen met de LCE van het FAVV, zodat veterinaire inspecteurs snel kunnen ingrijpen om monsters te nemen en deze te laten analyseren, om alzo de aanwezigheid van de ziekte te weerleggen of te bevestigen.

Zelfs in een land dat vrij is van epidemische ziekten is het heel normaal en wenselijk dat van tijd tot tijd verdenkingen van zulke ziekten worden gemeld door veehouders of dierenartsen. Dit is het bewijs van effectieve passieve bewaking!

¹ <http://www.oie.int/en/animal-health-in-the-world/oie-listed-diseases-2019/>